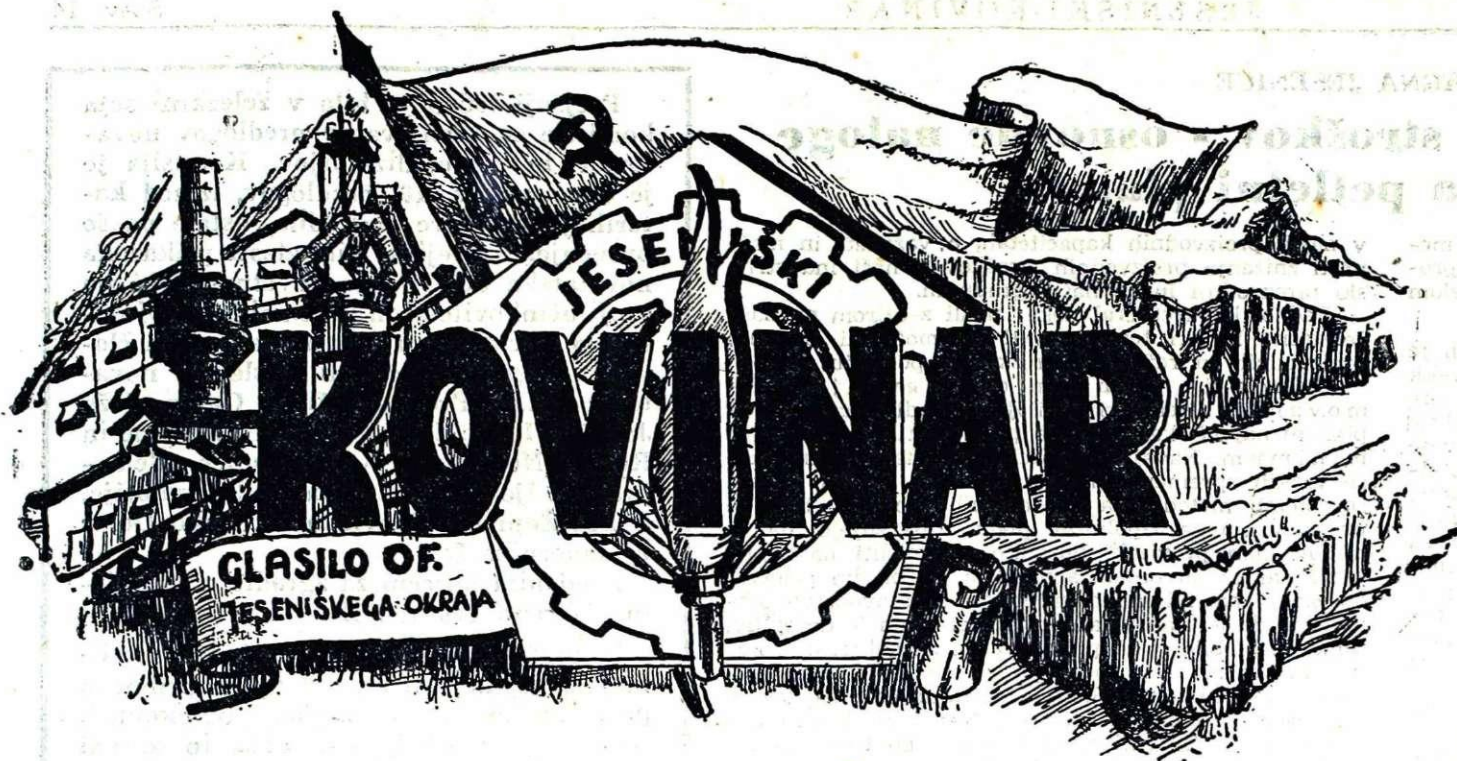

Združeni v Ljudski fronti bomo pod vodstvom Komunistične partije in tov. Tita ustvarili lepšo in srečnejšo bodočnost, o kateri smo mogli nekdanj samo sanjati. Še bolj smelo in še hitreje moramo napredovati do pravega blagostanja in razcveta naše lepe domovine. V najkrajšem roku vpišimo ljudsko posojilo in dajmo nov polet proizvodnim silam naše domovine. Izvedba posojila pomeni hitrejšo izgraditev socializma. Zato je vpis posojila veliko vseljudsko delo, udeležba pri njegovi izvedbi pa čast za vsakega državljana naše domovine.

Leto I.

Jesenice dne 26. junija 1948

Štev. 14

V jeseniškem okraju smo do sedaj v kontrahiranju žit izpolnili plan: 103% belih žit in 14% koruze

Najboljše uspehe je doslej dosegel KLO Blejska Dobrava

Po poročilih, ki smo jih prejeli do 23. t. m., poteka kontrahiranje žita v našem okraju v glavnem zadovoljivo, posebej v tistih krajih, kjer so bile kmetovalcem pravilno pojasnjene nove uredbe. V nekaterih krajih so predvideni plani že močno preseženi, tako so na primer na Blejski Dobravi kontrahirali že 135% belih in 94% koruze. V Lescah so na drugem mestu s 184% belih žit in 49% koruze.

V ostalih krajih nudi kontrahiranje žitaric sledečo sliko: Rateče 114% belih žit (koruza ni predvidena); Jesenice 175% belih žit, koruze 39%; Begunje 166% belih žit, 25% koruze; Ljubno 111% belih žit in 36% koruze. Vsi ti kraji so plan belih žit prekoračili, niso pa istega dosegli glede koruze.

Pod predvidenim planom kontrahiranja belih žit so krajevni ljudski odbori Dovje-Mojstrana s 83%, Zgornje Gorje 83%, Kranjska gora 72%, Radovljica 55%, Zasip-Podhom 47%, Brezje 34%, Žirovnica 25%, Srednja Dobrava 23%, Bohinjska Bela 18%, Mošnje 18% in Bled 2,5%. Glede koruze je izmed teh krajev najboljši Dovje-Mojstrana s 55%, najslabši pa Bled z 9%.

V Ribnem in Lancovem pa do pričetka tega tedna še niso pristopili k kontrahiranju.

Gornja slika o kontrahiranju žitaric v našem okraju pokazuje, da so bili v nekaterih krajih naši kmetje pravilno in pravočasno poučeni o ugodnosti nove uredbe in sklepanju pogodb. Vse to nas uči, da gre do uspehi pri sklepanju pogodb vzporedno s tolmačenjem uredbe o odkupu žitaric. Zaradi tega moramo še nadalje in nenehno pojasnjevati koristi, ki jih imajo kmetje s sklepanjem pogodb. Če bodo kmetje s temi koristimi seznanjeni, se bodo radi odzvali prostovoljnemu odkupu. Vedeti moramo, da se naš kmet zaveda tudi dolžnosti do obvezne oddaje žita, ki mu pa zdaleka ne nudi toliko ugodnosti kot kontrahiranje. Naš kmet mora vedeti, da se mu bodo kontrahirane količine vštete v obvezno oddajo in da bo zanje dobil 25% višjo ceno, kot je določena za obvezen odkup. Za obvezen odkup 100 kg pšenice je določena cena 412 din, medtem ko je za kontrahirano določena z zneskom 515 din. Pojasniti moramo našemu kmetu tudi to, da odkup žita ni važen samo za prehrano tistih krajev, kjer žita ni, ampak omogoča tudi kmetu, da si izboljša življenje. Poleg višje cene bo dobil pri sklenitvi pogodbe 40% predujma, dobil bo tudi bone, s katerimi si bo nabavil industrijsko blago po vezanih cenah. Vseh teh ugodnosti pri obveznem odkupu ne bo.

V krajih, kjer kontrahiranje slabo poteka, ali pa sploh še niso pristopili k odkupu, leži krivda na neaktivnosti krajevnih ljudskih odborov, množičnih organizacij in kmečkih zadrugah.

Vpisovanje ljudskega posojila bomo začeli 1. julija 1948

Pripravimo pravočasno vse za vpis, da ne bo zastoja

Razpis ljudskega posojila je na široko razgibal množice v našem okraju. Vpisi zavzemajo z vsakim dnem večji razmah. Posebno zanimanje vlada v jeseniški železarni. Prva je bila mladina — o tem smo že poročali — ki je takoj pristopila k vpisu posojila. Mladini je sledila vrsta pododborov, tako da znašajo dosežanje obveznosti v železarni preko 3.100.000 dinarjev.

Največjo obveznost za ljudsko posojilo je sprejel pododbor Javornik I v znesku 1.300.000 din, sledi martinarna s preko 900.000 din, Javornik II 600.000 din, delovni kolektiv industrijskega magazina je z dosedanjim vpisom 118.250 din napovedal tekmovanje vsem obratom železarne, kdo bo procentualno zajel največ staleža.

Vse pa kaže, da v železarni še vedno prednjači mladina plavža. V tem obratu je prvi podpisal posojilo Kraljič Franjo z zneskom 2000 din, nato pa sledi Finžgar Pavla z 4500 din, Trkulja Marko 4000 din, Borjanovič 4000 din, Por Francka 4000 din, Radič Ilja 3000 din, ostali pa po 2000 do 500 din. Dosedanje obveznosti zavedne mladine znašajo 78.000 din, praviyo pa, da bodo dosegli vsoto 100.000 dinarjev.

Pravilno je razumel pomen ljudskega posojila tudi delovni kolektiv hidrocentrale v Mostah pri Žirovnici, ki je sprejel obveznost 500 tisoč din. Strojniška brigada je že podpisala vpis za 12.000 din, med posamezniki je avtomehanič Fišer Kurt vpisal 5000 din, Gorše Jože pa 3000 din.

V Mladinskem domu Gozd-Martuljek je 15 članov sindikata na svojem sestanku sprejelo obveznost za 21.000 din ljudskega posojila.

18 članov mestne čevljarne je podpisalo 22 tisoč dinarjev posojila. Člani sindikalne podružnice Deželnih elektraren Slovenije v Žirovnici pa bodo dali 65 tisoč din posojila.

Gornje številke ljudskega posojila v našem okraju dokazujejo poleg onih, ki smo jih že objavili, da smo sicer že dosegli skoro štirimilijonsko vsoto. S to številko pa nikakor ne moremo biti zadovoljni. Pozabljamo, da smo napovedali tekmovanje ostalim okrajem Slovenije. Iz dnevnih poročil vidimo, da delovni kolektivi in množične organizacije ter posamezniki iz drugih okrajev dosegajo še višje številke, kar pomeni, da so bili aktivisti drugod veliko bolj na delu kot pa pri nas. Če hočemo zamujeno popraviti in odnesti zmago, moramo pokreniti

V teh krajih naj kmetje v zaščito svojih koristi sami zahtevajo kontrahiranje žitaric in naj morebitne spekulante in zavirače brez strahu razkrinkajo. Ljudska oblast jim bo v tem oziru vsekakor nudila vso pomoč.

širšo propagando in zajeti prav slehernega delovnega človeka, da bo pristopil k posojilu. Seveda pa moramo pri tem strogo paziti, da je vpis ljudskega posojila na popolnoma prostovoljni bazi in se ne sme nikogar siliti za vpis. Vsak zaveden državljan bo rad sam podpisal posojilo če mu bomo znali pravilno in dovolj raztolmačiti namen in pomen ljudskega posojila.

Naša država bi za pospešitev petletke lahko najela posojilo v inozemstvu v obliki takozv. „Marshallove pomoči“, ki nam jo ponujajo. Mi kot svobodno ljudstvo pa tako pomoč odklanjamo, ker bi s tem poteptali vse pridobitve narodno-osvobodilne borbe, ker bi s tem prodali svojo nacionalno in socialno neodvisnost. Za-

(Nadaljevanje na drugi strani)

Ob „Tednu gozdarstva“:

Priskočimo na pomoč gozdnim delavcem v izvrševanju plana

V nekaterih proizvodih gozdnega in lesnega gospodarstva nismo v prvem polletju izpolnili plana in smo v zaostanku. Plan pa je za vsakega zakon in se mora brezpogojno izvršiti. Spomladi je primanjkovalo gozdnih delavcev posebno v našem okraju. To je predvsem vzrok, da plana nismo dosegli. Delavci v gozdovih in žagah si močno prizadevajo, da bi plan izpolnili. Ne smemo pa dopustiti, da bi ostali osamljeni. Priskočimo jim na pomoč in mobilizirajmo vse svoje sile za uresničenje planskih nalog. Od izvršitve teh nalog je odvisno, koliko bomo dobili v inozemstvu novih plačilnih sredstev za nabavo strojev itd.

V vsej Sloveniji je od 20. do 30. junija Teden gozdarstva, ki ima namen, da spravimo iz gozda do skladišč, obratov in železniških postaj, vse že pripravljene količine lesa. To bomo dosegli skupaj z delovnimi kolektivi gozdnega in lesnega gospodarstva ob podpori delovnih množic, vseh množičnih organizacij in njihovih članov.

V našem okraju je ta pomoč že organizirana in se tudi že dejansko izvaja. Med tednom odhajajo na del mladinci, srednješolci in vajenci. Zadnjo nedeljo so nalivi preprečili večjo akcijo udeležencev našega okraja. Prihodnjo nedeljo, 27. t. m. bo odhod na delovna mesta v vsakem vremenu. Množične organizacije posameznih centrov, terenov in krajev so prejele točna navodila, ki se jih je striktno držati, da ne bo nepotrebnih zmešnjav. Zlasti naj dobro organizirajo konjsko vprego. Kdor ima orodje, naj ga prinese s seboj, to je sekire, žage itd. Dela na Jesenicah se bodo nadaljevala tudi še prihodnji teden.

ZELEZARNA JESENICE

Znižanje proizvodnih stroškov - osnovne naloge v borbi za petletni plan

Z boljšo organizacijo dela, boljšimi delovnimi metodami, boljšim izkoriščanjem strojev in vseh proizvodnih sredstev ter s pojačanim političnim delom bomo znižali proizvodne stroške.

V letu 1947 in v letošnjih prvih petih mesecih je delovni kolektiv Železarne Jesenice napravil velik korak v tekmovanju za dvig proizvodnje. Naši udarilci, novatorji in racionalizatorji, sindikalni aktivisti in aktivisti OF ter mladinci so založili vse svoje sile, da dajo naši državi čimveč dobrega in kvaliteta jekla in železa. Mladinske brigade so prinesle v železarno nov način dela, nov način tekmovanja. Jeseniški kovinar ne bo rad odstopil slovesa dobrega in zavednega delavca, ne bo rad odstopil prvega mesta v tekmovanju. Zato se stalno bori za izvedbo petletnega plana, za prekoračenje tega plana in za odpravo vseh napak, ki ga ovirajo pri izvedbi tekmovanja. Zaveda se, da je leto 1948 odločilno v borbi za plan in nujen pogoj za izpolnitev petletke.

Sklicanje 5. kongresa KPJ je za ves delovni kolektiv važna stvar, ker se prav vsakdo zaveda, da bo kongres prinesel zgodovinske zaključke in smernice za nadaljnje delo v borbi za politično, gospodarsko in kulturno enotnost naših narodov, za socialno neodvisnost in za izboljšanje življenjskih pogojev vsega delovnega ljudstva naše države. V vseh ukrepih naše vlade, posebej v odredbi o znižanju proizvodnih stroškov in razpisu ljudskega posojila, vidi naše ljudstvo pospeševanje poti v socializem, v družbeno ekonomski sistem, ki bo opravil izkoriščanje posameznika po posamezniku in prinesel delovnemu človeku človeka vredno življenje.

Zavest, da je ljudstvo postalo dejanski lastnik proizvodnih sredstev, da dela za sebe, da ima na vseh komandnih položajih v državi prekaljene borbe za pravice delovnega ljudstva, dviga njegov delovni polet, razširja in krepi tekmovalni duh, mu odpira svetle perspektive srečnejšega jutrišnjega dne, dviga njegov revolucionarnost in ofenzivnost proti vsem poizkusom zunanje in notranje reakcije.

S tega stališča moremo gledati na obveznosti delovnega kolektiva v zvezi s sklicanjem 5. kongresa KPJ, ki jih je sprejel za napovedjo tekmovanja železarni Rešici in Zenici glede znižanja polne lastne cene in vpisa ljudskega posojila. Ljudje, ki se ne verjamejo v moč ljudskih množic, ki ne verjamejo v trdnost in trajnost naše politične in ekonomske stvarnosti, gledajo s pomilovalnim posmehom na te obveznosti, na tekmovanje, stoji ob strani, nasprotniki pa skušajo tudi ovirati naš razvoj z nerganjem in kritiziranjem, z metanjem raznih neumnih parol, češ da bo vojna, da se ne izplača delati, da bo, če ne že jutri, pa vsaj drugi mesec drugače itd. To delajo posebno dovčerajšnji spekulanti in izkoriščevalci delovnega ljudstva, katerim je ljudska oblast z zakonom o nacionalizaciji odvzela možnost izkoriščanja. Ti ljudje se nočejo vključiti v našo delovno skupnost, družijo se s političnimi nasprotniki. Ti — bivši liberalci in klerikalci — se udeležujejo procesij, ker upajo, da jim bo reakcionarni Vatikan vrnil to, kar jim je ljudska oblast odvzela. Pričakujejo, da jim bo Vatikan povrnil in poplačal vse njihovo „trpljenje“.

Najbolj nevarni in škodljivi pa so ljudje, ki na naših masovnih sestankih in obratnih posvetovanjih namenoma usmerjajo debato in diskusijo proč od važnih političnih in gospodarskih vprašanj na drobne, običajno z osebnostjo pobarvane stvari. S tem poskušajo vnesti razdor med delovne ljudi, jih zaposliti s temi drobnarijami v želji in namenu, da bi jih odvrgli od reševanja važnih vprašanj naše produkcije.

Tov. Kardelj je v svojem referatu ob priliki proračunske razprave v ljudski skupščini govoril o izkušnjah prvega leta naše petletke. Poudaril je pravilnost naše poti, govoril tudi o napakah in o možnostih pojačanja našega dela v borbi za petletni plan. Govoril je tudi o velikanskih neizkoriščenih rezervah

Ljudsko posojilo

(Nadaljevanje s prve strani)

radi tega je država razpisala notranje posojilo, ki ga bo uporabila za gradnjo novih tovarn, za dvig našega kmetijstva in gospodarstva sploh. S tem posojilom bomo pospešili dvig države iz zaostalosti v napredno deželo. Posojilo bo tedaj šlo samo in izključno le za naše skupne koristi. S posojilom bomo pospešili nastop socializma, posojilo bo pravično s 6% obrestmi v 4 letih najkasneje vrnjeno, poleg tega pa se nam nudi prilika, da postanemo srečni dobitniki izžrebanih obveznic.

Zato naj bi ne bilo nobenega delovnega človeka pri nas, ki bi se odrekel veliki domovinski nalogi. Izvrševanje te naloge bodo sicer posamezniki poskušali preprečiti na ta ali oni način. Zlonamerno bodo napačno tolmačili namen ljudskega posojila. Govore in bodo še govorili, da je ljudsko posojilo prisilni ukrep, da je država v finančni stiski, da posojilo ne bo vrnjeno, češ da je to neke vrste vojno posojilo itd. Naloga množičnih organizacij in posameznih zavednih državljanov je, da pazijo na take protiljudske parole in da sovražnike naše petletke razkrinkavajo.

v naših proizvodnih kapacitetah, o važnosti in možnosti znižanja proizvodnih stroškov v naši industrijski proizvodnji in na naših gradnjah.

Rad bi konkretiziral nekaj misli s ozirom na našo železarno in pri tem pokazal na možnosti znižanja proizvodnih in režijskih stroškov v podjetju.

Odnos do plana in ocenjevanje tekmovanja: Nekateri naši ljudje radi pozabljajo, da plan ni največ, kar moremo proizvajati, ampak da je minimum. Navrženi so delati na stari način, boje se vsakih sprememb, boje se iskanja skritih rezerv, sprememb metod dela in delovnih procesov, boje se prizadevanja za izpolnitev plana. Dokazujejo, da je njihov plan previsok. Pozabijo pa misliti na izboljšanje naprav in organizacijo dela, ki bi jim prineslo doseg plana. Ni lahko preprečiti obratovodstva jeklovka, da je plan tega obrata realen, da je dosegljiv, samo če bi bilo malo prizadevanja za odkrivanje notranjih rezerv. Nasprotno pa se obratovodstvo opekarne in člani tega kolektiva vztrajno bore za doseg res visokega plana in bomo v tem boju kmalu doživeli uspeh. Ob priliki ocenjevanja bo treba to dejansko prizadevanje vsega kolektiva upoštevati.

Izredno važna stvar v znižanju proizvodnih stroškov je pravilna organizacija dela in pravilno izkoriščanje strojev. O tem bi se dalo marsikaj govoriti. Siemens-Martinova peč čaka na reno dve uri „radi pomanjkanja rene za vlaganje“. Dve uri stoji velikanška naprava radi slabe organizacije dela — 10% izpada produkciji potrebnega jekla. Počasna, nepravilna organizacija dela pri vročem popravilu dna zmanjšuje produkcijo in jo draži. Bager na izkupu na Javorniku — stroj, ki dela najmanj za 40 ljudi — je izkoriščen samo 50%. Z boljšo organizacijo dela bi ga mogli polno izkoristiti. Manjka nam lokomotiv, te, ki jih imamo, pa ne znamo pravilno zaposliti. Posebno pereče je to vprašanje v režijskih obratih. Mojstri in dninski vodje veliko greše zaradi prepozne ali nepravilne priprave dela. Dragoceni stroji stojijo, proizvodnja je dražja in manjša. So slučaji, da delo, ki bi ga s lahkomotno izvršila dva, zaradi nepravilne organizacije dela opravi 6 ljudi. Takih primerov je v tovarni še več. V tekmovanju za znižanje polne lastne cene bo moral ves delovni kolektiv skrbeti, da vse te napake odpravi.

Dosti trpimo na pomanjkanju delovne sile. Vendar to vprašanje v železarni ni tako hudo. Zaradi nepravilne organizacije dela, zaradi nepravilnega nagrajevanja, bežijo delavci iz nekaterih obratov v druge. Notranja fluktuacija, nesorazmernost števila delavcev v posadah, veliko število neupravičenih izostankov, vloga osebnosti pri nastavljanju in prehodu delavcev iz enega obrata v drugega — vse to ustvarja težkoče in sili upravo, da zahteva novih delavcev, ki pa so drugod še bolj potrebni. V železarno je bilo sprejetih precejšnje število žena. V večini primerov niso pravilno zaposlene. Se vedno so delovna mesta, kjer bi mogle biti zaposlene naše žene. Staro gledanje obratovodij in delavcev na takih mestih ovira pravilno razdelitev delovne moči. Naloga obratnih posvetovanj je, da to vprašanje odločno rešijo. To zahteva od nas plan, ki je zakon.

Težko je vprašanje delovne discipline. O tem smo že veliko pisali in govorili. Prepričan sem, da smo edino podjetje v državi, kjer ne drži osemurni delovni čas. Stroji ob izmenitvi dnin stoji preko pol ure. Majhen, enostaven račun pokaže, kakšno ogromno škodo prinaša to skupnost in kakšna ovira je to v borbi za petletni plan, v borbi za dvig življenjske ravni delovnega ljudstva. (Če računamo podaljšanje dejanskega delovnega časa samo za 10 minut, zneslo bi v sedmih mesecih 3,000.000 din prihranka, torej minimalna možnost znižanja stroškov za 10 milijonov dinarjev). Ko bomo objavili številke iz vseh postavk tekmovanja, bomo pisali tudi o tem.

Posebno vprašanje je izmetek in kvaliteta izdelkov. Zaradi zvišanja proizvodnje smo zanemarili kakovost. Tu leži delna krivda na vodstvu podjetja, ker ne zna iniativno poseči v težave delovnega procesa, delno krivda pa nosi ves kolektiv, ker nima zadostno vzgojenega čuta do kvalitete. V tem tekmovanju bo treba izdati ukrepe za stalno dvigovanje kakovosti proizvodov in za zmanjšanje izmetka do skrajnosti. Na proizvodne stroške vpliva napačen in malomaren odnos do varčevanja, pravilnega uporabljanja surovin in drugega materiala, orodja in zaščitnih sredstev, goriva in energije.

Po naših skladiščih je še odvišen material, katerega ne bomo rabili. Tudi kak neizkoriščen stroj bi se dobil. Treba bo zbrati ves ta material in ga staviti na razpolago tja, kjer je potreben. Pravilna razdelitev in racionalna uporaba materiala je prav tako važna kot pri vprašanju delovne sile. Moramo nuditi pomoč manj razvitim podjetjem in republikam. Prav v tem vprašanju naletimo dostikrat na ozko lokalno gledanje in partikularistično nerazumevanje potreb, na napačen odnos do obveznosti posameznikov. „Slab sin svojega naroda in še slabši državljan te države — je rekel tov. Kardelj v svojem referatu ob priliki proračunske debate — ki noče razumeti, da je dolžan delati in vložiti vse sile v slehernem kraju, kjer to terja potreba po graditvi naše dežele. Ti ljudje morajo razumeti, da bo tudi skupnost do njih v takem odnosu“.

Velike so naloge, ki stojijo pred nami. Izvršili jih bomo, če dosežemo boljšo organizacijo, boljše delovne metode, boljše izkoriščanje strojev in vseh proizvodnih sredstev v vseh naših, tudi najmanjših obratih. To bomo dosegli s pojačanjem političnega dela, s pojasnjevanjem in razpravljanjem teh, nadvse važnih političnih in gospodarskih vprašanj. Naša tekmovanja morajo biti socialistična, masovna. V tekmovanje mora

Prejšnji teden je bila v železarni seja komisije za ocenjevanje predlogov novatorjev in racionalizatorjev. Komisija je je obravnavala 16 predlogov, izmed katerih je nekatere nagradila, ostale pa še proučuje. Na seji so bila zlasti prikazana novotarska dela Franca Pretnarja, ki po svoji učinkovitosti in precizni izdelavi dosežajo višek ustvarjalnosti delovnega človeka. Nagradjeni so bili naslednji novatorji: Franc Pretnar, Mirko Gasar, Jože Janežič, Lojze Sušteršič, Janez Kosmač in Rudolf Novak (vsi iz mehanične delavnice), dalje Izidor Ručigaj iz laboratorija, Janez Zejn iz jeklovleka in Janko Dolar iz Javornika I.

Predanim borcem za zgraditev socializma iskreno čestitamo!

V medobratnem tekmovanju za mesec maj si je mehanična delavnica priborila prvo mesto zaradi najbolj učinkovitih predlogov za izboljšanje dela in zaradi vzorne delovne discipline.

Za drugo četrtletje je mehanična delavnica poleg Javornika II, opekarne, plavža in laboratorija najresnejši kandidat za prvo mesto.

biti vključen sleherni član našega delovnega kolektiva. Vsi pošteni državljani se bodo radi vključili v ta tekmovanje, če bomo slehernemu znali pravilno pojasniti bistvo in vsebino ukrepov ljudske oblasti. Če je slehernemu človeku jasen namen naših tekmovanj v borbi za izvedbo petletke, to je izboljšanje življenjskih pogojev vsemu delovnemu ljudstvu, torej tudi vsakemu posamezniku, bo vsak človek rad pri tem sodeloval. Pa bodo spet nekateri, ki bodo rekli, da ni časa za taka pojasnjevanja. To ne drži. Časa in prilik za politično delo imamo dovolj. Odmore med delom, vožnja in hoja v tovarno in domov so najlepše prilike za taka pojasnjevanja. Izkoristimo dejstvo, da se preko 30 odstotkov naših delavcev in nameščenec vozi z vlakom na delo. Na vlakih razpravljajmo o teh vprašanjih. Tujec, ki se vozi z nami, mora čutiti, da je prišel med zavedne, revolucionarne jeseniške kovinarje, ki naj bi dajali obeležje vsemu okraju.

Politično delo, prizadevanje za odpravo vseh napak in za znižanje proizvodnih stroškov pa ne sme biti kampanjsko in omejeno na posamezne obrate. Zajeti mora sleherni delovni mesto v vseh obratih in podjetjih, mora biti stalno in vsakdanje. Le na ta način bomo imeli uspehe in le na ta način bomo postali vredni borci v izvrševanju petletnega plana, vredni graditelji socializma v naši državi.

Ing. T. J.

Upravni odbor sind. podružnice kovinarjev

Znano je, da je bil na zadnjem občnem zboru kovinarjev izvoljen nov upravni odbor. Delavci in nameščenci v tovarni pa se v svojih zadevah še vedno obračajo na nekatere prejšnje odbornike, s čemer se ustvarja nevolja in zamuda časa. Zaradi tega objavljamo imena novoizvoljenih članov upravnega odbora podružnice kovinarjev v jeseniški železarni.

Predsednik: Mandelc Lovro;

Tajnik: Pogačnik Franc;

Blagajnik: Rebernik Franc;

Tarif. tekmovanje: Podlipnik Janez;

Iznajdbe in racionalizacija: Ropret Viktor;

Zaščita dela: Mlakar Janez;

Socialno zavarovanje in oddih: Avsenik Janez;

Kultura in prosveta: Stana Roman;

Preskrba in stanovanje: Kunšič Vinko;

Fizkultura: Božič Alojz;

Ljudska tehnika: Langus Beno,

Mladina: Sitar Peter.

Delavci in nameščenci železarne naj se v svojih zadevah predvsem obračajo na sindikalne podobore, ti pa bodo sporazumno z upravnim odborom reševali vsa sporna vprašanja.

Naročnikom „Jeseniškega kovinarja“

Poročali smo že, da je naš list z mesecem junijem postal tednik. Na mnoga vprašanja odgovarjamo, da stane posamezna številka din 2.—. Ker so nekateri naročniki že poravnali polletno oziroma celoletno naročnino, ki je bila določena za štirinajstdnevnik z zneskom din 30.— za pol leta, in din 60.— za vse leto, sporočamo, da bodo polletni plačniki morali doplačati še din 10.—, celoletni pa din 20.

Uprava

„Jeseniškega kovinarja“.

V časti V. Kongresa KPJ

Hidrocentrala Moste

Delovni kolektiv gradilišča hidrocentrale v Mostah pri Žirovnici noče zaostati za ostalimi delovnimi kolektivi v našem okraju. V počastitev V. kongresa KPJ so sklenili, da bodo do 21. julija proglasili 50 novih udarnikov. 50 delavcev je namreč sprejelo obveznost, da bodo dali vse iz sebe, da bodo najkasneje na dan kongresa izpolnili pogoje, ki so potrebni za proglasitev udarnika.

Število upravičenih in neupravičenih ostankov bodo znižali od dosedanjih 13 odstotkov na 10 odstotkov. V predkongresnem času bodo pregledali in očistili in popravili vse stroje, ki so v obratu. Železokrivci bodo ukrivili in položili 15.970 kg železa, Vojkova brigada pa bo naložila in izvozila 2500 vagončkov materiala.

Gradis Jesenice

V dokaz predanosti Komunistični partiji Jugoslavije so delavci, delovodje, inženirji, tehniki in nameščenci gradbenega kolektiva „Gradis“ na Jesenicah sprejeli poziv med kolektivnega tekmovanja gradbenih podjetij Slovenije. Sprejeli so obveznost, da bodo v času pred kongresom uvedli na vseh gradiliščih socialistična tekmovanja kot stalni sistem dela. Do kongresa bodo dovršili vse objekte, ki naj bi bili po planu dovršeni do 1. avgusta, prav tako bodo odstotek izvršitve, predviden za 31. julij, dosegli do 21. julija 1948. Nadalje bodo usposobili in popravili čimveč strojev in dvignili delovno disciplino.

Mladina obrata Plavž

V čast 5. kongresa KPJ je mladina obrata Plavž ponovno začela s prostovoljnim delom in bo do kongresa opravila 250 delovnih ur. V obratu bodo ustanovili nove mladinske brigade, ki bodo nosile imena najboljših mladincev.

Po reorganizaciji MOOF Jesenice

V zvezi z reorganizacijo so bili na Jesenicah izvoljeni terenski sekretariati, v centrih pa centrski odbori. Terenski sekretariat skupaj s centrskim odbori tvori mestni plenum Osvobodilne fronte, ki bo na svojih zasedanjih reševal važnejše probleme.

Prav posebej pa se vidi dobra stran reorganizacije v prostovoljnih delih. Fronta je zlasti na Jesenicah postala aktivnejša, člani sprejemajo na sestankih delovne obveznosti. Posamezniki centra 12 so se na primer zavezali za lepo število prostovoljnih ur, največjo obveznost je sprejel tov. Lah Stanko s 150 delovnimi urami.

Uspehi prostovoljnega dela na Jesenicah so razvidni iz lepega in velikega grafikona-pokazatelja, ki je razstavljen v oknu mestne slaščičarne (Hotel Korotan).

Naši delavci se zahvaljujejo ...

Večkrat imamo na železniških postajah priliko videti, kako večje ali manjše skupine odhajajo na počitnice. Eni se vračajo, drugi odhajajo. Ti gredo na morje, drugi v gorska letovišča, tretji spet kam drugam. Vsi so hvaležni ljudski oblasti, ki jim je omogočila, da morejo svoj redni letni dopust prebiti izven svojega delovnega kraja. Tega navdušenja nad novimi, pravičnejšimi razmerami pri nas, ne morejo skrivati. O svojih vtisih pišejo svojem in organizacijam, ki so jim omogočile za krajšo ali daljšo dobo prijetno počivanje.

OBLAK ALFONZ IZ JESENIC PIŠE:

Prvič v življenju, po 25 letih dela, mi je bilo omogočeno, da sem svoj redni letni dopust preživel v okrevališču Glavnega odbora Enotnih sindikatov Slovenije v Kaštelj Stari pri Splitu. Mislim, da ni treba posebej povdarjati, da so vse ugodnosti plod naše osvobodilne borbe, nove družbene ureditve in skrbi enotnih sindikatov za delovno ljudstvo v borbi za plan. Človek se v teh okrevališčih, do katerih v stari Jugoslaviji ni imel dostopa, resnično odpočije in telesno okrepi.

Delavsko okrevališče narodnega heroja Ivana Lučič Lavčevića v Kaštelj Stari bo z dokončno dograditvijo največje in najmodernejšje okrevališče na Balkanu. Obširni prostori in vrtovi z vsemi pripravi za fizikulturo: nogomet, odbojka, košarka, tenis, balinanje, keglanje, prostor za folklorne plesne, šah, veslanje na morju te vabijo, da se povsem sprostiš. Dobra hrana, postrežba in čistoča, predvsem pa skrb uprave, naravnost presenečajo.

Ob zaključku šolskega leta prireajo naše šole razstave

Metalurška industrijska šola na Jesenicah

Na razstavi, ki jo je priredila Tehnična srednja šola v Ljubljani ob priliki 60 letnice ustanovitve, je tudi mladina jeseniške metalurške šole pokazala svoje izdelke. Ponosni mladinci iz delavniških brigad so razstavili svoja dela od osnovnega programa preko orodja in preciznih naprav do levega brusilnega stroja in edinstvenega šepinga. Nadalje so razstavili sodobne risalne deske, kovaško kladivo „Ajaks“, gorilce industrijskih zidarjev, teoretičen prikaz šole itd. Ko so jih tehniki ljubljanske šole spraševali, če

Sodobna risalna deska in skobelni stroj, izdelka učencev Metalurške industr. šole v razstavnem prostoru na Tehn. srednji šoli v Ljubljani

se res Jeseničani vse to sami napravili, so jim ponosno odgovarjali, da je na razstavi samo del tega, kar mislijo še ustvariti in da jim je žal, da niso dobili večjega razstavnega prostora na razpolago. Hoteli so namreč pokazati delo osnutka do izdelanega stroja.

Da bodo mladinci še več in bolje koristili skupnosti, je v gradnji na Jesenicah nova metalurško-industrijska šola. Zidovje že stoji. Mladinci so že predvideli ureditev njene notranjosti. Namestili bodo 15 brusilnih in 10 vrtnih strojev, 10 šepingov, 3 strojne žage, 4 „Ajakse“ (kovaška kladiva), 30 risalnih desk, stružnice, električne peči, kovaška ognjišča itd. Glede preciznih strojev, katerim še niso kos, pa pričakujejo pomoč od črne metalurgije. Preko učnih programov in izkustev na delovnih mestih bodo ustvarjali nove tehnične kadre.

Tu se zbirajo udarniki, racionalizatorji, novatorji in drugi delavci iz vseh ljudskih republik. Medsebojno se spoznavajo in pripovedujejo o svoji borbi za plan in o načinih dela. Na ta način utrjujejo bratstvo in enotnost naših narodov. Življenje in družabnost v okrevališču je pokazala, da so se sešli ljudje nove družbene ureditve. Ljudje dela in borci za boljše in srečnejše življenje delovnega ljudstva. Zvečer je bila običajna zabava s plesom in drugimi igrami. Sredi te bratske zabave so se vedno znašli tudi vsi uslužbenci okrevališča od upravnika do kuharja in sobarice. S skupno pesmijo smo utrjevali bratstvo, se navduševali v ljubezni do domovine, do Komunistične partije in do maršala Tita.

Med bivanjem v okrevališču smo obiskali zgodovinske spomenike Dioklecijanove palače v Splitu, razvaline amfiteatra v Solinu, znamenitosti katedrale v Trogiru ter razne druge znamenitosti in umetnine, katerih zgodovino so nam razlagali posebni vodiči.

Pred odhodom iz okrevališča smo svoje vtiske objavili na stencijah. Vsaka narodna skupina je objavila dva dopisa, v katerih smo izražali v besedi in sliki svoje zadovoljstvo nad prijetnim bivanjem, pa tudi kritiko. Za slovo nam je kulturno-umetniško društvo Vicko Krstulović iz Solina priredilo glasbeno-pevski večer z lepimi točkami in narodnimi plesi. Obiskala nas je tudi mladina iz bratske Čehoslovaške, ki se nahaja na odhodu v Jugoslaviji. Pri tej priliki je ponovno prišlo do izraza večno bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije in Česke.

Ko smo zapuščali okrevališče, so že prihajali novi udarniki, racionalizatorji, novatorji, delavci in nameščenci. Hiteli so, da se odpočijejo, mi pa smo se poslavljali od njih, pozivljani ter polni novih moči in volje do dela. Vrnili smo se na delovna mesta.

PIONIRSKI ODRED TONETA ČUFARJA RAZSTAVLJA

V okviru pionirskih dni, ki bodo 26. in 27. junija 1948 je pionirski odred Toneta Čufarja na osnovni šoli na Jesenicah priredil razstavo, ki zelo lepo in nazorno prikazuje delo naših najmlajših. Na razstavi sodeluje tudi Dom igre in dela ter mestni Rdeči križ.

Pionirji so s pomočjo učiteljstva prikazali razvoj izobrazbe od prvega do zadnjega razreda. Na razstavi vidimo, kako so pionirji iz predšolske dobe prišli od igrač do prvih črk in risanja. Vsak nadaljni razred dokazuje višjo stopnjo izobrazbe, prikazuje že razvoj industrializacije in elektrifikacije naše dežele, seveda preprosto in otroško prikazano. Izdelki nekaterih zaslužijo vso pozornost. Prav tako je hvalevredno prizadevanje pionirjev in učiteljstva za pravilno kadrovsko politiko. Posamezni učenci so se že danes odločili za poznejši poklic in je v številkah naznačeno, koliko bo pilotov, ključavničarjev, mornarjev, obrtnikov, tehnikov itd.

Dom igre in dela prikazuje izdelke naših malčkov, njihovo orodje pri „delu“. Rdeči križ pa z razstavo svari pred nevarnostjo nalezljivih bolezni.

Vsa razstava je vsekakor zelo poučna in zasluži čimvečji obisk.

RAZSTAVA OBRATNE SOLE

Tudi obrtna šola na Jesenicah je ob zaključku šolskega leta razstavila svoje izdelke, ki pričajo o veliki prizadevnosti in sposobnosti naših obrtniških vajencev. Dela so razstavili vsi poklici, tako ključavničarji, kleparji, mizarji, čevljarji, krojači, šivilje, tesarji, kovači, elektromonterji in drugi. Tako bi bilo spregovoriti o vsakem posebej, vendar tu ni mesto za to. Rečemo pa lahko, da vodstvo šole in učenci pravilno razumejo vlogo obrtništva pri nas. Razvoj obrtništva ni samo zaželen, ampak naša obteljunska zahteva, ki jo z vsemi sredstvi podpira tudi ljudska oblast.

Žalna svečanost na jeseniškem pokopališču

Ob zaključku partizanskega tedna je bila na Jesenicah lepa žalna svečanost na pokopališču. Takoj po zaključku popoldanske nogometne tekme se je razvrstil z igrišča skozi Jesenice dolg spreved z zastavami na čelu. V sprevedu je korakala častna četa NM, nato so člani zveze borcev NOV nosili krasen venec rdečih rož, zatem so se ponovno zvrstili člani NM, nato pa ostalo delovno ljudstvo.

Spreved so se ustavili pred skupnimi grobovi žrtv narodno-osvobodilne vojne. Govorniki so žrtvam izrekli zahvalo za zvestobo domovini ter v imenu zveze borcev in vsega delovnega ljudstva ponovno obljubili, da bodo znali čuvati pridobitve narodno-osvobodilne borbe. Častna četa je izstrelila salvo, zastave so se nagnile nad skupnimi grobovi, ljudstvo pa je ob polaganju venca z enominutnim molkom počastilo spomin žrtv. Večna slava padlim žrtvam!

Razpis

Okrajni ljudski odbor na Jesenicah razpisuje mesto šolskega sluga za osnovno šolo na Jesenicah. V poštev prihajajo osebe, ki stanujejo v območju Mestnega ljudskega odbora na Jesenicah, to pa zaradi tega, da bi se istočasno izvršila tudi zamenjava stanovanj dosedanjega sluga z novonastavljenim. Natančna pjasnila daje personalni referent OLO Jesenice.

Sporočilo dopisnikom

Zaradi pomanjkanja prostora, pa tudi zaradi prepozne dostave, je moralo v tej številki nekaj važnih in dobrih dopisov izpasti. Objavili jih bomo prihodnjic.

ŠTIRIKRATNA UDARNICA HAFNER MICKA IZ ŽELEZARNE JE PISALA:

Ko sem postala prvič udarnica, se nisem sprva zavedla, kaj to pomeni in kaj vse je s tem zvezano. Ob proglasitvi štirikratne udarnice pa se mi je zdelo, da sem naredila samo to, kar zahteva od nas petletni plan.

Ali kaj se je zgodilo? Poklicali so me v sindikalno podružnico in mi povedali, da bom kot odlikovanka Ordена dela 3. stopnje odšla na počitnice v Romunijo. Nič prav se nisem zavedla. Izgleda, da so bili v enakem položaju tudi drugi odlikovanci Ordена dela, ker smo se v vlakcu od Ljubljane dalje začudeno spraševali, kako je pravzaprav prišlo do tega, da se skupaj vozimo na dopust. Med potjo smo doživeli novo presenečenje. Spremenili smo smer vožnje in jo mahinili proti morju. Zame je bilo to največje veselje, saj morja še svoj živ dan nisem videla.

Namestili so nas v sindikalnem hotelu „Udarnik“ v Lovranu. To veliko okrevališče je bilo nekoč dostopno samo buržuaznim kapitalistom, danes pa si v njem nabirajo novih moči naši delavci.

Dopustniki smo se med seboj hitro spoznali in se povezali. Pripovedovali smo svoje izkušnje iz obratov in se tako spet okoristili z novimi načini dela.

Življenje ob morju je za našega delavca nekaj, kar se ne da opisati. Omenila bi še, da lahko te drobne in sadove uživa vsak, ki danes daje skupnosti nekaj več kot je nujna potreba. Saj je sam Tito nekoč rekel, da kdor skupnosti več daje, naj tudi več prejema. Kot udarnica in nositeljica Ordена dela pozivam vse svoje sodelavke in sodelavce, da pristopite v naše vrste, da čimprej ustvarimo in prekorajmo naš petletni plan in tako zgradimo socialistično državo.

Fizkultura in šport

Državno prvenstvo Slovenije v partizanskem maršu

V okviru partizanskega tedna je bilo v organizaciji SFD Joža Gregorčiča z Jesenic izvedeno v nedeljo, 20. t. m. prvenstvo v partizanskem maršu na 30 km. Med vsemi panogami fizikulture je ta najtežja in zahteva od posameznika vse zmogljivosti, izvežbanosti in pripravljenosti do borbe.

Barve SFD Gregorčiča so zastopali Benedičič Mirko, Zupančič Uroš ter mlada Noč Zdravko in Vister Ožbalt. Poleg teh so nastopali še tekmovalci SFD Kladivarja iz Celja, močno zastopstvo je poslalo tudi FD Kropa. Skupaj je nastopilo 13 tekmovalcev, kar je za državno prvenstvo odlično premalo.

Proga je bila razdeljena na 4 sektorje. Prvi in tretji sektor so morali tekači obvezno prehoditi, drugi in četrti pa preteči. Start je bil v Mojstrani ob 9.45. Do vzpona v Radovni so tekmovalci hodili v skupini, po obvezni hoji pa so se odlični Celjani z našim Benedičičem odrgali od skupine in pokazali prednosti sistematičnega treninga. V dolini Radovne, mimo požanih naselij, se je vrsta tekačev močno raztegnila. V hoji so se povzpeli v vas Laze in nato navzdol v Krnico. Tu je bila vidna že močna utrujenost nekatereh, da niso mogli uspešno teči v vzponu proti Poljanam, odkoder dalje je bila zopet obvezna hoja. Favoriti so bili daleč spredaj. Na cilj, ki je bil na igrišču SFD Gregorčiča, so tekači pritekli v sledečem redu: prvo in drugo mesto si delita Benedičič Mirko (Gregorčič) in Kranjc Rudi (Kladivar) s časom 2 uri, 12 min. 21 sek. Tretji je prispel na cilj Vlah Franc (Kladivar) v času 2, 15, 33, četrti Kovačič Janko (edini tekač Enotnosti iz Ljubljane) v času 2, 15, 43, peti je bil odlični Kordež iz Kroke, šesti Noč Zdravko in sedmi Vister Ožbalt (oba Gregorčič). Slednja dva sta kot mlada tekača z uspehi res lahko zadovoljna.

Proga je bila speljana na edinstvenem terenu, organizacija pa ni bila povsem zadovoljiva. To pomanjkljivost moramo v bodoče pri državnih prvenstvih odpraviti.

Nogomet

Lokomotiva (Zagreb) : SFD Gregorčič (Jesenice)

Vsled hudih nalivov je bilo igrišče zelo razmočeno in blatno. Kljub temu je igra potekala brez nesreče. Domačini so v začetku pokazali enakovredno igranje gostom (moštvo Lokomotive je v prvi zvezni ligi), pozneje, zlasti v drugem polčasu pa so morali kljub požrvalnosti priznati premoč Zagrebčanom. Končni rezultat 7 : 2 za Lokomotivo je časten tudi za domače nogometaše.

Turistična prehrana

Turisti, ki nameravajo bivati in se hraniti v družbenem gostišču (državna in zadrzna gostišča, gostišča množičnih organizacij), morajo ob prihodu oddati svojo redno potrošniško nakaznico odnosno od te nakaznice kupona za toliko dni, kolikor časa bodo bivali v turističnem kraju odnosno se hranili v navedenem obratu. V tem primeru bodo turisti plačali oskrbo po določenih penzijskih cenah. Če pa turist ne bo oddal svoje redne potrošniške nakaznice, bo moral plačati dodatek na penzijsko ceno v znesku **din 20.— dnevno**. Obveznosti oddajanja rednih potrošniških nakaznic in plačila navedenega dodatka so oproščeni pripadniki JA, UDV in NM, kakor tudi člani njihovih rodbin, ki tudi sicer ne prejemajo osnovnih živilskih nakaznic. Dalje so teh obveznosti oproščeni tudi invalidi in zavarovanci, ki jih pošiljajo na svoje stroške na zdravljenje ali oddih po samezne ustanove ali organizacije (Združenje vojnih invalidov, Državni zavod za socialno zavarovanje, Ministrstvo za socialno skrbstvo itd.)

Več ljubezni in spoštovanja do izseljencev

V začetku tega meseca se je po dolgih letih vrnilo v domovino večje število naših izseljencev iz Westfalije. Na Jesenicah so jim priredili lep sprejem z zastavami in godbo. V imenu delovnega ljudstva so jih pozdravili zastopniki ljudske oblasti in množičnih organizacij. Izseljenci so se zahvaljevali za prisrčen sprejem in zatrjevali, da so nadvse srečni, ker jih je Titova Jugoslavija rešila krempljev izkoriščevalcev.

Začasno so bili izseljenci po potrebi in njih želji razmeščeni v razne kraje. Med drugimi je bila neka skupina dodeljena na Brezje, kjer ji je stanovajska komisija pripravila primerne prostore. Zgodilo pa se je, da lastnica hiše **Rozman Reza iz Črnavca** izseljencev ni hotela sprejeti in jim je pred nosom zaklenila vrata, čeprav ima v hiši še dovolj prostora. Na enako neprijaznost in netovarištvo so naleteli izseljenci tudi pri **Frelth Mariji iz Brezlj**, ki se je izgovarjala, da je že med vojno dovolj žrtvovala za partizane. Na izseljence je tako grobo postopanje napravilo zelo mučen vtis in so upravičeno razočarani postopali okrog hiše.

Naj bo enodušen vpis ljudskega posojila nova manifestacija ljubezni do naše nove Jugoslavije!

Odkrivajmo napake, kjerkoli se pojavljajo

Okrajna stanovajska komisija naj razišče stanovanjske prilike v Gozdu

Krajevna stanovajska komisija v Gozd-Martuljku ne more preskrbeti stanovanja zelo revni petčlanski Zunovi družini. Preje je ta družina stanovala v zelo slabem in mokrem stanovanju pri Sušnik Ljudmili, zaradi slabega ravnanja z njo pa je odšla v še slabše stanovanje k Robič Jeri, kjer s tremi majhnimi otroci „stanuje“ na hlevu.

Nadalje sta v Gozd-Martuljku še dve materi, ki imata po enega otroka in stanujeta v slabem stanovanju. Že dalj časa zamažena rošita za drugo stanovanje. Na njihove prošnje dobiva navadno odgovor, da sta tuji in da naj odideta iz Martuljka v svoje kraje. In ena od teh prosilk je celo partizanska vdova.

V Gozd-Martuljku živi že od svoje mladosti drvar Andrej, star okrog 60 let. Pred časom si je zlomil nogo in so mu je v bolnici dali v mavco. Ko se je vrnil iz bolnice domov, ni bilo zanj prostora drugje kot v listnjaku — tik zraven prostorov krajevnega ljudskega odbora!

Gornji kričeči primeri dokazujejo, da krajevna stanovajska komisija v Gozd-Martuljku ni v stanju napraviti red. Po vsem videzu se boji zamere domačinov. Znano je namreč, da so v tem kraju še privatne hiše, kjer bi se navedeni revni ljudje mogli naseliti. Lastniki hiš pa se jih branijo vzeti na stanovanje zaradi otrok in premajhne najemnine, češ da s tujskimi sobami več zasluži. Zaradi človeškega dostojanstva je treba stvar nujno urediti.

V nekaterih zadružnih trgovinah se delajo grobe napake

Se vedno je opaziti, da preskrba prebivalstva v našem okraju ne poteka zadovoljivo. Dogajajo se napake, ki so največkrat načrtno delo gotovih ljudi, ki so se zaradi svoje strokovne sposobnosti vrinili v trgovski aparat. Tudi zaradi nezadostne evidence in nepravilnega obveščanja zelo trpi distribucija blaga. Navajamo nekaj primerov:

Poslovodkinja Kmetoze v Stari Fužini se prav malo briga za točnost poročil. Tako je v poročilu za junij navedla, da ima na zalogi 1750 kg enotne moke, revizija pa jo je našla 2326 kg. Mila je prijavila 19 kg, na zalogi pa ga je bilo 49 kg, pšeničnega zdroba je prijavila 40 kg, namesto 127 kg, jajc bi moralo biti na zalogi 658 komadov, bilo jih je samo 392.

Se slabše je pri Kmetozi v Polju, kjer je poslovodja bivši trgovec. Tu gre zelo veliko racionalnega blaga v „kalo“. V poročilu za maj je navedel to kot primankljaj. Od 117 kg bele moke je v maju šlo v kalo 8 kg, od 220 kg olja pa je bilo 7 kg kale. Revizija v juniju pa je pokazala pri moki 11 kg, pri olju pa celo 16 kg viška. Ta dejstva dokazujejo, da je šel primankljaj odnosno višek na račun širokih potrošnikov in da se je z njim nekdo moral okoriščati. Sicer pa ta poslovodja gotove stvari niti prijavljati ni, n. pr. mleko v prahu in konzervah.

Nepravilen je bil tudi njegov odnos do mlade tečajnice, ki je šele pred mesecem nastopila službo. Na njegovo zahtevo je morala sama sestavljati obračune in jih tudi sama podpisovati. Na ta način je hotel v slučaju kontrole zvaliti vso krivdo na tečajnico, ki v teh poslih še ni dovolj izkušena. Sam pa bi si, čeprav je kot poslovodja v prvi vrsti odgovoren, lepo umil roke. Računi pa so mu vsled budnosti našega ljudstva spodleteli. In prav je tako.

Pogačnik Ciril razkrinkan kot izrazit protiljudski tip, izkoriščevalec in koristolovec

V aprilu je bila po zastopniku Okrajnega ljudskega odbora izvršena kontrola nad poslovanjem mestne klavnice na Jesenicah. V pisarni Pogačnika Cirila so našli večji zaboj, v katerem sta bili dve steklenici, napolnjeni z mastjo v skupni teži 24 kg. To mast je prejel od nekega zastopnika v Beogradu kot protislugo za sirišnike, ki mu jih je Pogačnik dobavljal, čeprav je bilo v našem okraju veliko povpraševanje po teh sirišnikih, zlasti v Bohinju. Brez vednosti OLO Pogačnik ni bil upravičen prodajati sirišnikov na lastno roko. Glede masti, za katero je plačal 2.400 din, je izjavil, da jo je mislil razdeliti med svoje soslužbenke, očitno le svojim prijateljem.

Pogačnik je poleg blagajniških poslov prevzemal tudi sveže kože, za katere je dobival nakazila za usnje kot nagrado za oddajalce kož. S tem usnjem pa je posloval skrajno malomarno, si ga tudi sam prillašal in oddajal me-

sarjem, ki jim usnje ne pripada. V pisarni so našli pod arhivom 6 komadov podplatov krupona v teži 4.71 kg in 32 dkg svinjine. Prav tako so s tem v zvezi našli razna potrdila o prejemu kož z izmišljenimi dobavitelji z Jesenice, Javornika in Lipc pri Dobravi. Nadalje je Pogačnik neupravičeno prodajal podplate raznim osebam na Jesenicah in drugod. Pri njem in njegovih strankah so našli 8.94 kg podplatov krupona in 52 dkg svinjine. Pošiljal je usnje tudi neki svoji prijateljici v Kočevje, ki se mu je pisмено zahvalila za to, ker bo „njena familija obuta vse leto“. Navedno dokazuje, da je Pogačnik s svojo prekupčevalsko naravo na široko razpredel svojo „trgovsko mrežo“, v katero pa se je vsled budnosti ljudstva sam ujel.

Pa tudi sicer je Pogačnik svojo službo zelo zanemarjal. Neupravičeno je izostajal po več dni, prihajal v službo večkrat pijan in z mlajšimi nameščenci zelo slabo ravnal. V Kočevje je pisal, da je dobil v klavnico 4 nove nameščence, od katerih pa vsi štirje niso za pol enega. Javno je, da se ni mogel razumeti z mladim kadrom, ker mu ni dišalo, da bi bili poleg njega pošteni ljudje, ki bi njegovim malverzacijam gotovo prišli na sled.

Pogačnik je primer tipičnega izkoriščevalca, ki se ni mogel sprijazniti z novo ljudsko oblastjo in s socialističnim načinom poslovanja. Zaradi svojega koristolovstva se je končno znašel v zaporih in je bil prejšnji teden pri okrajnem ljudskem sodišču na Jesenicah obsojen na 4 leta odvzema prostosti s prisilnim delom, na plačilo stroškov kazenskega postopanja in na 1.000 din povprečnine.

V hotelu „Stara pošta“ na Jesenicah nadaljujejo s staro prakso

Navedeni hotel ima dve gostilniški sobi. Večjo so preje imenovali „navadno“, manjšo pa „posebno“ gostilniško sobo. V prvi so se zbirali delavci, vozniki in drugi „navadni“ ljudje, v drugi pa trgovci, dohtarji in slični „boljši“ ljudje. Kar v prvi sobi nisi mogel dobiti, si dobil gotovo v drugi. V prvi so se držali točne policijske ure, v drugi pa navadno ne.

Z nacionalizacijo tega hotela bi morala ta razlika odpasti. Do gotove mere je, ker so bivšo posebno sobo uredili za jedilnico abonentov. Niso pa še povsem uspeli odstraniti razlike med ljudmi. V prejšnjem tednu popoldne v prvi sobi nisi mogel dobiti vina, v drugi sobi pa je „zaključena družba“ veselo popivala, da je vino teklo po mizi... Novonastavljeni upravnik Jože se izgovarja na drugega Jožeta. Naj se sama zmenita med seboj in zadevo pojasnita.

„Vsi smo enakopravni“

Noseče žene, udarniki in nosilci značk prostovoljnega dela morajo imeti prednost povsod, ker to zaslužijo. Na Jesenicah je to marsikje že urejeno in so v trgovinah prvi postreženi. To je prav. So pa pri nas nekateri ljudje, ki jim to ne gre v glavo. Stalno imajo na jeziku, da smo danes vsi enakopravni, da smo vsi enaki. Res je tako, vsi smo enaki. Toda ne samo pri pravicah, ampak tudi pri dolžnostih. Veliko teh pa, ki se pri vsaki priliki sklicujejo na enakopravnost, si med vojno videl v objemu osvajalcev ali pa so celo s puško v roki napadali naše ljudstvo. Takrat so bili ostudni izdajalci, danes pa hočejo biti enakopravni. Zakaj ne čutite potrebe po enakopravnosti tudi pri prostovoljnih delih?

Teden gozdarstva je velikega pomena v petletnem planu in kolikor več bo opravljenega dela v gozdu, kolikor večji bo izvoz lesa, toliko večji bo uspeh in tem bližje smo našemu cilju doseči ali preseči plan. V zameno za naš les bomo dobili potrebne stroje, ki jih še ne proizvajamo ali pa v nezadostni količini.

Uredništvo in uprava: Jesenice, Titov dom (I. nadstr., soba štev. 12). — Izhaja tedensko. — Odgovorni urednik: Gasar Verko, Jesenice
Tisk Gorenjske tiskarne v Kranju, 1751 48